

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 465/2019
14.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Јанковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Александра Јанковића, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Далибора Катанчевића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 12 К 425/16 од 03.10.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1125/18 од 14.02.2019. године, у седници већа одржаној 14.05.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Александра Јанковића, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Далибора Катанчевића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 12 К 425/16 од 03.10.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1125/18 од 14.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 12 К 425/16 од 03.10.2018. године, између осталих, окривљени Александар Јанковић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1. у вези члана 33. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 2 (два) месеца, те му на основу члана 67. КЗ опозвао условну осуду, тако што му је узео као утврђену казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, изречену правноснажном пресудом судије за претходни поступак Трећег основног суда у Београду Спк 118/15 од 12.11.2015. године, па га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 7 (седам) месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 13.05.2016. године до 21.05.2018. године и време проведено по мери забрана напуштања стана од 21.05.2018. године до 21.08.2018. године. Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета ближе означених у изреци наведене пресуде. Окривљени је ослобођен плаћања

трошкова кривичног поступка и судског паушала, за које је одређено да падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1125/18 од 14.02.2019. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду 12 К 425/16 од 03.10.2018. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду, окривљеног Александра Јанковића због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом одредби члана 4, 42, 45, 54 и 60. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 13.05.2016. године до 21.05.2018. године, као и време проведено по мери забрана напуштања стана од 21.05.2018. године до 21.08.2018. године, а окривљеног Милоша Ђурића, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом члана 4, 42, 45. и 54. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 13.05.2016. године до 08.03.2018. године, као и време проведено по мери забрана напуштања стана од 08.03.2018. године до 08.06.2018. године, док су жалбе бранилаца окривљеног Александра Јанковића адвоката Милоша Мршовића и адвоката Далибора Катанчевића, као и жалба браниоца окривљеног Милоша Ђурића, адвоката Маје Тркуље, у целости одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потрђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Александра Јанковића:

-адвокат Милош Мршовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд, усвоји поднети захтев укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење, с тим да нареди да се нови претрес одржи пред измењеним већем;

-адвокат Далибор Катанчевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење, с тим да нареди да се нови претрес одржи пред потпуно измењеним већем, или их преиначи у целини и делимично. Бранилац је предложио да га Врховни касациони суд обавести о седници већа, као и да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине до доношења одлуке о захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са

правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости су неосновани.

Браниоци окривљеног Александра Јанковића, адвокат Милош Мршовић и адвокат Далибор Катанчевић, у поднетим захтевима за заштиту законитости истичу битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, и у вези са тим наводе да су побијане пресуде засноване на доказима на којима се по закону не могу заснивати, те у том смислу као незаконите доказе означавају најпре, записник о претресању стана МУП РС ДП ПУ за град Београд УКП IV Одељење од 12.05.2016. године, сматрајући да се ради о незаконито прибављеном доказу, јер према наводима захтева, пре почетка доказне радње претресање стана, окривљени није био поучен и обавештен о својим правима да може ставити примедбе на записник и да бранилац може присуствовати претресању, затим из разлога што је претресање обављено без наредбе суда, ноћу, а да притом овлашћена службена лица полиције нису о томе поднела извештај судији за претходни поступак, нити су у записнику наведени разлози због чега је претрес извршен ноћу, као и због тога што у записнику стоји да је постојала сагласност држаоца стана - окривљеног Александра Јанковића, иако исти није држалац стана, нити је могао дати сагласност. Надаље, као незаконито прибављен доказ, браниоци истичу и потврду о привремено одузетим предметима МУП РС ДП ПУ за рад Београд, УКП IV Одељење од 13.05.2016. године, из разлога што у предметној потврди није наведено где су привремено одузети предмети пронађени, када су пронађени и по ком основу су исти привремено одузети. Такође, као незаконито прибављен доказ браниоци означавају и ДНК вештачење, односно налаз и мишљење комисије вештака ДНК Центра за генетику од 13.07.2016. године, сматрајући да је предметни налаз незаконит и урађен мимо правила струке, јер су вештачени и они предмети који нису били обухваћени наредбом за вештачење.

Међутим, како су браниоци окривљеног битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на идентичан начин истицали и у жалби на побијану првостепену пресуду Вишег суда у Београду 12 К 425/16 од 03.10.2018. године, а како је Апелациони суд у Београду приликом другостепеног одлучивања у својој пресуди Кж1 1125/18 од 14.02.2019. године и то на страни четвртој, пасус трећи и четврти и страни петој пасус први, други и трећи, дао јасне и довољне разлоге да се у конкретном случају не ради о незаконито прибављеним доказима, тј. да су поменути записник о претресању стана, потврда о привремено одузетим предметма и налаз и мишљење комисије вештака ДНК Центра за генетику, прибављени у свему у складу са одредбама ЗКП-а, то наведене разлоге у свему као правилне прихвата и Врховни касациони суд, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих и упућује.

Врховни касациони суд је имао у виду да су предметни разлози изведени на главном претресу, да странке нису имале примедбу на поступање суда, те стога ни на законитост ових рокова.

Поред наведеног, бранилац окривљеног Александра Јанковића, адвокат Далибор Катанчевић, у поднетом захтеву за заштиту законитости указује и да је доношењем побијане другостепене пресуде, којом је преиначена првостепена пресуда, тако што је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Београду у погледу одлуке о кривичној санкцији, учињена повреда процесног начела *reformatio in peius*, (забрана преиначења на горе) из члана 453. ЗКП, будући да су жалбу на првостепену пресуду изјавили браниоци окривљеног адвокат Милош Мршовић и адвокат Далибор Катанчевић из свих законских разлога, указујући да је протекао рок из члана 70. став 1. КЗ, у коме се може опозвати условна осуда окривљеном, а које жалбене наводе је, према наводима захтева, усвојио другостепени суд, и притом истовремено преиначио побијану првостепену пресуду на штету окривљеног, тако што му је изрекао казну затвора у дужем временском трајању. Због наведеног, бранилац сматра да је тиме учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, иако бранилац формално истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, исти указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе захтева за заштиту законитости оцењује као неосноване. Наиме, наведена повреда – забрана преиначења на штету окривљеног, на коју указује бранилац окривљеног, адвокат Далибор Катанчевић, може настати у процесној ситуацији када је изјављена жалба само у корист окривљеног, како је то предвиђено одредбом члана 453. ЗКП. У конкретном случају, против побијане првостепене пресуде Вишег суда у Београду 12 К 425/16 од 03.10.2016. године, са истог законског разлога жалба је изјављена у корист окривљеног (од стране бранилаца окривљеног адвоката Милоша Мршовића и адвоката Далибора Катанчевића), али и на штету окривљеног (од стране Вишег јавног тужиоца у Београду и то због одлуке о кривичној санкцији).

С тим у вези, по налажењу Врховног касационог суда, побијане правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, нити се у конкретном случају ради, како то бранилац неосновано истиче, о усвајању жалбених навода браниоца у погледу непостојања услова за примену института опозива условне осуде, већ је Апелациони суд у Београду имао у виду околност да је у конкретном случају у време другостепеног одлучивања, протекао рок за опозив условне осуде предвиђен чланом 70. став 1. КЗ, па је нашао да више нема места примени члана 67. КЗ према окривљеном Александру Јанковићу, што јасно произилази и из образложења побијане другостепене пресуде (страна осам став други).

Из изнетих разлога, неосновано бранилац окривљеног, адвокат Далибор Катанчевић, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.**